

ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು

ಡಾ.ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬಿ.ಎಸ್

ಸಂಸ್ಕೃತ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು

ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಭಾಗ

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

'ಉಪನಿಷತ್', ಪದವೇ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತು ವೇದದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದು 'ವೇದಾಂತ' ಎಂದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ni 'ಉಪನಿಷದ್' ಪದವು ಎರಡು ಪೂರ್ವಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ", fa ಮತ್ತು - ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಯ - faa. ಉಪನಿಷತ್ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಕಲಿಯುವ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನ. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೂಲವು ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮೋಕ್ಷದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಭೌತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು 'ಉಪನಿಷತ್' ಅನ್ನು ದುಃಖದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಆರಂಭ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೊರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಬ್ರಹ್ಮ' (ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ) ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಜೀವನ, ಲೈಂಗಿಕತೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿರುವ ಅಂತಹ ಗುಪ್ತ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ವೇದಕಾಲದ ಮಹಿಳೆಯರು

ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳು ಹಲವು. ಆದರೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ಜನರು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಅವಮಾನಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ಮನುಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಮನು ಋಷಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ "ಎಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ವಿಫಲವಾಗುತ್ತವೆ". ವೇದಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಭಾರತೀಯರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋಂದರೆ ಭೂಮಿ, ನದಿ, ಕ್ಷಮೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿವೆ. ಭಾರತವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳಿವೆ. ಗೌತಮ್ ಎಂಬ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಓದಲು ಬಯಸಿದ ಸತ್ಯಕಾಮ ಎಂಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದನು. ಗುರುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವನು ತನ್ನ ಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು. ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕುಲ ತನಗೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾಯಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಜಬಾಲಾ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಸರು ಸತ್ಯಕಾಮಜಬಲ. ಅದರ ನಂತರ ಸತ್ಯಕಾಮನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಗುರುವಿನಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದನು. ಅದೇ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆನಂದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಫಲವಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ತಾಯಿ ಜಬಾಲಾ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ, ಶಿಕ್ಷಕ ಗೌತಮ ತನ್ನ ಮಗ ಸತ್ಯಕಾಮನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸದಿದ್ದರೂ ಮಹಿಳೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬದಲಾಗಿ, ಥೈಡಿಂಗ್ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿತ್ತು. ಸತ್ಯಕಾಮ ಜಬಲನ ಕಥೆಯಿಂದ ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪುರುಷನ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿತ್ತು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಓದಿದಾಗ ವೇದಕಾಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಗಿ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಮತ್ತು ಮೈತ್ರೇಯಿ ನಡುವಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಹಾದುಹೋದ ನಂತರ, ಇಂದಿನ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆ ಎತ್ತರವನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಒಮ್ಮೆ ರಾಜ ಜನಕನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರೂ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ರಾಜ ಜನಕನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಉತ್ತಮರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸಾವಿರ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎರಡು ಕಿಲೋಗ್ರಾಂಗಳಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಆರಿಸಿದನು, ಅದನ್ನು ಅವನು ಪ್ರತಿ ಹಸುಗಳ ಕೊಂಬಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕಟ್ಟಿದನು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಉತ್ತಮ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ನಡುವೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸನಿದ್ದನು, ಅವನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಆ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯವು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಆ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಗಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ಎರಡು ಬಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಗಾರ್ಗಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನ (ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ) ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಅವಳ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಗಾರ್ಗಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನಿಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೊದಲು ಅವಳು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ, ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ನಂತರ ಅವಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ಮತ್ತು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಅವಳ ಜ್ಞಾನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಂತಹ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಗಿ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅತೀತ ಮುಷಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಶುಕ್ಲ ಯಜುರ್ವೇದದ ಮುಷಿ. ಗಾರ್ಗಿಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ವೇದಕಾಲದ ಮಹಿಳೆಯರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ವೇದಾಧ್ಯಯನದಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಬಾಲಾ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಗಿಯ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವೇದಕಾಲದ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂತಹ ವಿದುಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಮೈತ್ರೇಯಿಯವರ ವಿನಂತಿಯು ಉಪನಿಷದ್ವೈದಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನಿಗೆ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ಮತ್ತು ಮೈತ್ರೇಯಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು

ಪತ್ತಿಯಿರಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಸ್ನಾತಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ನಂತರ ಅವರು ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಹಂತವಾದ ಸನ್ಯಾಸ (ತ್ಯಾಗ) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಲು ಇಬ್ಬರು ಪತ್ತಿಯರನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಮೈತ್ರೇಯಿ ಅವನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಳು, ತನಗೆ ಯಾವುದೇ ನಾಶವಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಡ, ಬದಲಿಗೆ ಅವಳು ಅಮರನಾಗುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದಳು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ಆಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು. ಮೈತ್ರೇಯಿಯು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರನ್ನು ತನಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ವಿನಂತಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಹೇಳಿದನು, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಇತರರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿದ ಉಪ್ಪಿನಂತೆ ದೇವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಅಂದರೆ, ಉಪ್ಪನ್ನು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ಆದರೆ ಬೌಲನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಅವನು ಉಪ್ಪು ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮೈತ್ರೇಯಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಮತ್ತು ನಡುವಿನ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮೈತ್ರೇಯಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ) ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹುಪತ್ತಿತ್ವವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರಲು ಅಥವಾ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸ್ವತಂತ್ರರು ಮತ್ತು ಅವರು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಡಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಶ್ವೇತಕೇತುವೆಂಬ ಋಷಿಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಈ ಹಂಬಲವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

ವೇದಕಾಲದ ಘಟಿಕೋತ್ಸವ

ಲೈಂಗಿಕತೆ, ನಿದ್ರೆ, ಆಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾಗಿವೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನ ಜ್ಞಾನವೇ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ಹಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಅಥವಾ ಪದವಿ ಎಂಬ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಈ ಅರ್ಹತೆಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅಥವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಈ ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಶತಮಾನಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದು. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವೈದಿಕ ಕಾಲದ ಹಿಂದಿನದು, ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಕನ್ವಾಕಿಂಗ್ ಶೈಲಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇದ, ವೇದ ವಿಭಾಗಗಳು, ಆಯುರ್ವೇದ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಲಹೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯರ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಾವಲ್ಲಿಯ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಾವಲ್ಲಿಯ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ "ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳು, ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಡಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ತರಬೇಕು (ಹಣ), ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಬಾರದು. ಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾರ್ಗ, ತಾಯಿ ದೇವರಾಗಲಿ, ತಂದೆ ದೇವರಾಗಲಿ, ಗುರು ದೇವರಾಗಲಿ, ಅತಿಥಿ ದೇವರಾಗಲಿ.

ಖಿನ್ನತೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಉತ್ತಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಜನರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಇದೇ ಸಲಹೆ, ಇದೇ ಕ್ರಮ, ಇದು ಉಪನಿಷತ್ತು." ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದು ಹೀಗೆ. ಇಂದಿನ ಘಟಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶವು ಬದಲಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲಿನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ವೇದಕಾಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಲಹೆಗಳು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತರು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮಾನವನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ "ವಿಶ್ವ". ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಗರಿಕರ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಎಲೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ.

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ

ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಾನವ ಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದ ಜನರು ಪಶುಗಳಿದ್ದಂತೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಪಠ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದಲ್ಲ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ತೊಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಆಧಾರಿತ ಜ್ಞಾನವು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೃಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮತ್ತು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನದ ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಎರಡೂ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅರುಣಿಯು ತನ್ನ ಮಗ ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಲಿಯದವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ವೇತಕೇತುವು ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿತನು. ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಸೊಕ್ಕಿದನು. ಅವನ ತಂದೆ ಅರುಣಿ ಅವನ ದುರಹಂಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತ ಸತ್ಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದನು. ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಕಲಿಸಲು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ಅರುಣಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಿದಳು.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅವರು ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಜಗತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅರುಣಿಯು ಶ್ವೇತಕೇತುವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಶ್ವೇತಕೇತುವು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿನಂತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಈ ಬಾರಿ ಅವನ ತಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣು ತರಲು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ವೇತಕೇತು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದಾಗ ಅರುಣಿ

ಅದನ್ನು ಒಡೆಯುವಂತೆ ಕೇಳಿದಳು. ಶ್ವೇತಕೇತುವು ಹಣ್ಣನ್ನು ಮುರಿದು ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ಅವನ ತಂದೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಒಳಗೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿದರು. ಶ್ವೇತಕೇತುವು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಒಳಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅರುಣಿಯು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮರವು ಅಂತಹ ಶೂನ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಣದ ದೇವರಿಂದ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿದನು.

ಅರುಣಿ ಮತ್ತೆ ಮಗನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಲು ಮತ್ತು ಮರುದಿನ ತರಲು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ವೇತಕೇತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮರುದಿನ ಶ್ವೇತಕೇತು ಉಪ್ಪುನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಮೇಲಿನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಹೇಳಿದನು ಮತ್ತು ರುಚಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ನೀರು ಉಪ್ಪು ಎಂದು ಶ್ವೇತಕೇತು ಹೇಳಿದಳು. ಅವನ ತಂದೆ ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಕುಡಿಯಲು ಕೇಳಿದರು. ಶ್ವೇತಕೇತು ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆಳಭಾಗದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಉಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆಗ ತಂದೆ ಅರುಣಿ ಮಗನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು, ಉಪ್ಪು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ರುಚಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ದೇವರು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಆತನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅರುಣಿಯು ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ ರೀತಿಯು ಆಲೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾನವರ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮೊದಲ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇಂದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಆಧಾರಿತ ಬೋಧನೆಯು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ, ಇದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬೀಜವನ್ನು ವೇದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ದೃಶ್ಯೀಕರಿಸಿದ ಈ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವು ಸಹ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಆವಿಷ್ಕಾರವಿಲ್ಲ.

ಧಾನ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮಹೌಟ್ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಉಷಸ್ತಿ ನೀರು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತರ್ಕವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವನು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಏಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಮಾವುತ ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವನು ಉಳಿದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಂದಾಗ, ಉಷಸ್ತಿ ಋಷಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು, ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಲಭ್ಯವಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬಳಸಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಪದ್ಮರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ (ಜೀವನದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು). ನಂತರ, ಅವನು ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು, ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತಂದಿತು.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಚರ್ಚಾಸ್ಪದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ 'ಆಟಿಕಿ'. 'ಆಟಿಕಿ' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ಸ್ತನಗಳು ಬೆಳೆಯದ ಹುಡುಗಿ. (ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ). ಇಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇನೆಂದರೆ ಉಷಸ್ತಿಗೆ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹವಾಗಿದೆಯೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ತನಗಳು ಬೆಳೆದಿಲ್ಲದ ಅಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದೊಳಗಿನವಳು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಊಹೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಉಷಸ್ತಿಯು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡೂ ಅಂಶಗಳು ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನಿಜವೇ?

ಇಂದು, ಜನರಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗಳು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ನಂಬುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಜನರು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ವಿಜ್ಞಾನ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳೆಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಧರ್ಮಗಳ ಕೆಲವು ಆಚರಣೆಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸರಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಗಳ ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಮುಂದೆ ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಮಗುವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ. ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಎದ್ದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ದೃಢವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿದೆ, ಇದು ಪುನರ್ಜನ್ಮದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೆ, ಚಿಂತಿತನಾಗಿ, ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದ ಶ್ವೇತಕೇತುವು ರಾಜ ಪ್ರವಾಹನನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ರಾಜ ಪ್ರವಹಣ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ನಂತರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆತ್ಮವು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ. ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ಗೌತಮನನ್ನು ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವಹಣನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು. ರಾಜ ಪ್ರವಹಣನು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಉಳಿಯಲು ಹೇಳಿದನು. ನಂತರ ಪ್ರವಹಣನು ಪಂಚಾಗ್ನಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು.

ಎರಡನೆಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಜೀವಿಗಳ ಜೀವನ ವೃತ್ತವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದನು. ಸಾವಿನ ನಂತರ ಜೀವಿಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಸುಖ ಅಥವಾ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದೇವಯಾನ (ದೇವರ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಪಿತೃಯಾನ (ಪಿತೃಗಳ ಮಾರ್ಗ) ಎಂಬ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸರಕು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಜನರು ಆರ್ಕಿಡಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಹ ದೇವತೆಗೆ ಅರ್ಚಿಡಿಟಿ. ಶುಕ್ಲ ದೇವತೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಯಣದ ಮೂಲಕ ಸೂರ್ಯ ದೇವರು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅವರು ವರ್ಷಗಳ ದೇವರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಸೂರ್ಯ ದೇವರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ (ಬೆಳಕು) ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಬೆಂಗಾವಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಮೋಕ್ಷ (ಮೋಕ್ಷ) ಎಂದು

ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬ್ರಹ್ಮ (ಸುಪ್ರೀಮ್ ಆತ್ಮ) ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಜನರು ಮರುಜನ್ಮ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ದಾನ ಮಾಡುವ ಜನರು ಹೊಗೆ ದೇವತೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ರಾತ್ರಿಯ ದೇವರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ದೇವರು. ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಸೂರ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಯಿಂದ ಅವರು ಪಿತೃಗಳ (ಪಿತೃಗಳ) ನಿವಾಸವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಚಂದ್ರನಿಗೆ, ಚಂದ್ರನಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ. ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ದೇವತೆಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹೋಗಿಯಿಂದ ನೀರಿರುವ ಮೋಡಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ. ಮೋಡ ಮಳೆಯಾದಾಗ ನೀರಿನ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಭತ್ತ, ಗೋಧಿ, ತರಕಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸತ್ಪುರುಷರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವೀರ್ಯರಾಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಅವರು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ

ಮಾನವನಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವು ಒಣ ಭೂಮಿ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆವಿಯಾಗುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವು ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣವು ಜೀವನ ವೃತ್ತದಂತಿದೆ, ಅದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಅಥವಾ ತನಕ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ನಂತರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು, ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಭಯವು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ - ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಿಚಲನಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಇದು ಏಕೈಕ ತರ್ಕ ಆಧಾರಿತ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ, ಇದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಮಾತ್ರ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಕಥೆಯು ಮಾನವನ ಮೆದುಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತಪಸ್ಸು, ಶಕ್ತಿಯು ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಸತ್ಯಕಾಮ ಜಬಾಲನು ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಳಿ ಕಲಿಯಲು ಬಯಸಿದನು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದನು. ತಾಯಿ ಜಬಾಲಾ ತನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಾನು ಜಬಾಲಾ ಮತ್ತು ಅವನು ಜಬಾಲಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಜಬಾಲನು ಶಿಕ್ಷಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸುಳ್ಳಲ್ಲದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ಗುರುವಾದ ಹರಿದ್ರಮತನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಧೃಡ ಮಾಡುವ ಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ ಅವನು ಅವನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕ ಹರಿದ್ರಮತವು ಜಬಾಲನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಜಬಾಲನ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರರು ಅಂತಹ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಬಾಲನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಘಟನೆಯು ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಗುಣಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆ.

ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷದ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷದ್‌ನ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೆದುಳನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಶ್ವೇತಕೇತುವು ಜೈವಲಿಯ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಕೇತುವನ್ನು ರಾಜ ಜೈವಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದನು. ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ತಂದೆಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ರಾಜನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ರಾಜ ಜೈವಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿತು ಆದರೆ ಶ್ವೇತಕೇತುವಿನ ತಂದೆ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯಲು ಅವರನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿದ ನಂತರ ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಹೇಳಿದರು 'ಗೌತಮ (ಶ್ವೇತಕೇತುವಿನ ತಂದೆ) ಪೂರ್ವಕಾಲ, ಈ ಜ್ಞಾನವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಿ, ರಾಜ ಜೈವಲಿಯ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯು ವೈದಿಕ ಕಾಲದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಛಾಂದೋಗ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಆತ್ಮನ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರು. ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆತ್ಮನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದರು ಆದರೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು, ಆತ್ಮ ಎಂದು ತರ್ಕಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶವು ಅಗೋಚರ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿಂತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳು ಜಾಗದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಕಥೆಯು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಮಹಾನ್ ಮಹಾಕಾವ್ಯ 'ಮಹಾಭಾರತ' ಕೂಡ ಜಾತಿ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಮತ್ತು ಅಜಗರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ನಡುವೆ, 'ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಹಿಷ್ಣು, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ವೈದಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಂದಿನಂತೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ವಿವಾಹಿತರು ಬ್ಯಾಚುಲರ್ ಆಗಿ ಉಳಿಯಬಹುದು

ವಿಷಯದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ನಿಜ. ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಕಾತ್ಯಾಯನನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕುರಿತು ಗುರುವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕ ಪಿಪ್ಪಲಾದರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವ ವಿವಾಹಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಿಸಿದ ಅವನ ವಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉಪನಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು 'ಪ್ರಜಾಪತಿವ್ರತಂ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮನು ಋಷಿಯು ಋತುಸ್ರಾವದ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು, ಹದಿಮೂರನೆಯ, ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಮತ್ತು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಮಾಡದವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

